

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT (EU) 2015/2240

av den 25 november 2015

om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I flera ministerdeklarationer (Manchester den 24 november 2005, Lissabon den 19 september 2007, Malmö den 18 november 2009 och Granada den 19 april 2010) har ministrarna uppmanat kommissionen att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna genom att införa gräns- och sektorsöverskridande lösningar för interoperabilitet som möjliggör effektivare och säkrare offentliga tjänster. Medlemsstaterna konstaterade att bättre offentliga tjänster måste tillhandahållas med knappare resurser och att e-förvaltningens möjligheter kan ökas om man skapar en samverkanskultur och förbättrar förutsättningarna för interoperabilitet i europeiska offentliga förvaltningar.
- (2) I kommissionens meddelande av den 19 maj 2010 om *En digital agenda för Europa*, som är ett av flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin, betonade kommissionen att interoperabiliteten är viktig för att man ska kunna utnyttja informations- och kommunikationsteknikens (IKT) sociala och ekonomiska potential maximalt och att interoperabilitet alltså är en förutsättning för genomförandet av den digitala agendan.

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 140, 28.4.2015, s. 47.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 november 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 november 2015.

- (3) I sitt meddelande av den 16 december 2010 om *Interoperabilitet för europeiska offentliga tjänster* lanserade kommissionen den europeiska strategin för interoperabilitet (EIS) och den europeiska interoperabilitetsramen (EIF).
- (4) Interoperabilitet bidrar till ett framgångsrikt genomförande av politikområden och innebär stora möjligheter att undvika gränsöverskridande elektroniska hinder, ytterligare säkerställa framväxten av nya gemensamma offentliga tjänster på unionsnivå eller konsolidera sådana tjänster som är under utveckling. De politikområden som beskrivs i följande skäl är särskilt beroende av interoperabilitet för ett effektivt och ändamålsenligt genomförande.
- (5) När det gäller den inre marknaden föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾ att medlemsstaterna ska erbjuda tjänsteleverantörer möjligheten att på elektronisk väg och över gränser fullgöra samtliga förfaranden och formaliteter som krävs för att tillhandahålla en tjänst utanför etableringsmedlemsstaten.
- (6) På bolagsrättens område föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/17/EU ⁽²⁾ interoperabilitet mellan medlemsstaternas centrala register, handelsregister och företagsregister via en central plattform. Sammankoppling av företagsregister säkerställer ett gränsöverskridande informationsutbyte mellan register och underlättar medborgares och företags tillgång till uppgifter om företag på unionsnivå, vilket ökar rättssäkerheten vad gäller villkoren för företag i unionen.
- (7) På miljöområdet föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽³⁾ att gemensamma genomförandebestämmelser ska antas, som fastställer tekniska arrangemang för interoperabilitet. Direktivet kräver att nationella infrastrukturer ska anpassas så att rumsliga data och tjänster är interoperabla och tillgängliga i hela unionen.
- (8) På området rättsliga och inrikes frågor är ökad interoperabilitet mellan europeiska databaser grunden för t.ex. informationssystemet för viseringar ⁽⁴⁾, andra generationen av Schengens informationssystem ⁽⁵⁾, europeiska daktyloskopisystemet ⁽⁶⁾ och den europeiska e-juridikportalen ⁽⁷⁾. Den 24 september 2012 antog rådet slutsatser där man förespråkade införandet av European Legislation Identifier och betonade behovet av interoperabel sökning och interoperabelt utbyte när det gäller rättslig information som offentliggörs i nationella officiella tidningar, genom användning av unika identitetsbeteckningar och strukturerade metadata. Samarbetet mellan Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa och det program som inrättas genom detta beslut skulle kunna åstadkomma synergieffekter som vore fördelaktiga när det gäller att nå deras respektive mål.
- (9) Interoperabilitet inom lokala, nationella och europeiska offentliga förvaltningar underlättar uppnåendet av de mål som Europaparlamentet angav i sin resolution av den 29 mars 2012 om 2010 års rapport om EU-medborgarskapet med titeln *Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter*.
- (10) Interoperabilitet har varit nyckeln till framgång för skatter, tullar och punktskatter, i driften av transeuropeiska IKT-system i alla medlemsstater och för att stödja interoperabla företagstjänster som finansieras genom Fiscalis 2013-programmet och Tull 2013-programmet. Dessa program har införts och drivs av kommissionen och nationella myndigheter. De tillgångar som genererats inom ramen för Fiscalis 2013-programmet och Tull 2013-programmet finns tillgängliga för gemensam användning och vidareutnyttjande inom andra politikområden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/17/EU av den 13 juni 2012 om ändring av rådets direktiv 89/666/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG och 2009/101/EG vad avser sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister (EUT L 156, 16.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EUT L 316, 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

Vidare uppmanades medlemsstaterna och kommissionen i rådets slutsatser av den 26 maj 2014 om förvaltningsreformen av EU:s tullunion att utveckla en strategi för gemensamt förvaltade och hanterade it-system på alla tullrelaterade områden.

- (11) På hälso- och sjukvårdsområdet tillhandahåller Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU ⁽¹⁾ bestämmelser som underlättar tillgången till säker och högkvalitativ hälso- och sjukvård över gränserna. Genom det direktivet inrättades nätverket för e-hälsa för att hantera frågan om interoperabilitet mellan elektroniska hälso- och sjukvårdssystem. Nätverket kan anta riktlinjer för de minsta dataset som ska utbytas över gränserna vid oplanerad och akut vård och för e-recepttjänster över gränser.
- (12) När det gäller europeiska fonder fastställs i artikel 122 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾ att allt utbyte av information mellan stödmottagare och förvaltningsmyndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och förmedlande organ ska ske i elektroniska system för datautbyte. Dessa system ska främja interoperabilitet med nationella ramar och unionsramar och göra det möjligt för stödmottagare att lämna in alla nödvändiga uppgifter endast en gång.
- (13) När det gäller information från den offentliga sektorn understryks i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU ⁽³⁾ att offentliga myndigheter om möjligt ska göra sina handlingar tillgängliga i ett öppet och maskinläsbart format tillsammans med tillhörande metadata, på bästa möjliga precisions- och detaljnivå, i ett format som garanterar interoperabilitet, vidareutnyttjande och tillgänglighet.
- (14) När det gäller elektronisk identifiering inrättar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ⁽⁴⁾ en interoperabilitetsram för att åstadkomma interoperabilitet mellan nationella system för elektronisk identifiering.
- (15) När det gäller IKT-standardisering nämner Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ⁽⁵⁾ interoperabilitet som ett viktigt resultat av standardisering.
- (16) När det gäller forskning och innovation fastställs entydigt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽⁶⁾, som inrättar Horisont 2020, att interoperabla IKT-lösningar och IKT-standarder är en grundförutsättning för partnerskap mellan företag på unionsnivå. Samverkan kring gemensamma, öppna teknikplattformar med spridnings- och förstärkningseffekter kommer att göra det möjligt för många olika aktörer att dra nytta av ny utveckling och göra ytterligare innovationer.
- (17) När det gäller offentlig upphandling föreskriver Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽⁷⁾, 2014/24/EU ⁽⁸⁾ och 2014/25/EU ⁽⁹⁾ att medlemsstaterna ska införa elektronisk upphandling. Direktiven

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU av den 26 juni 2013 om ändring av direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 175, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

fastställer att de verktyg och anordningar som ska användas för kommunikation med elektroniska medel, liksom deras tekniska egenskaper, måste vara interoperabla med allmänt använda IKT-produkter. Dessutom behandlar Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU ⁽¹⁾ utvecklingen av en europeisk standard för elektronisk fakturering i offentlig upphandling, för att säkerställa interoperabilitet mellan de olika systemen för elektronisk fakturering i unionen.

- (18) Det är därför viktigt att samordna politiken avseende interoperabilitet och dess möjliga användningar på unionsnivå på ett sätt som är så effektivt, och så lyhört i förhållande till slutanvändaren, som möjligt. För att eliminera fragmentering av interoperabilitetsmiljön i unionen bör man främja ett gemensamt synsätt på interoperabilitet i unionen och en helhetssyn när det gäller lösningar för interoperabilitet.
- (19) Interoperabilitet är också ett grundläggande inslag i Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ⁽²⁾ på området bredbandsinfrastruktur och bredbandstjänster. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 ⁽³⁾ om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur anger uttryckligen att en uppsättning operativa prioriteringarna för fonden för ett sammanlänkat Europa är interoperabilitet, anslutbarhet, hållbar utbyggnad, drift och uppgradering av transeuropeiska infrastrukturer för digitala tjänster och en samordning av dessa på unionsnivå. I förordning (EU) nr 283/2014 föreskrivs särskilt s.k. byggstenar, exempelvis e-identifiering, e-leverans och automatisk översättning, för att underlätta gränsöverskridande interoperabilitet.
- (20) På politisk nivå har rådet upprepade gånger krävt ännu större interoperabilitet i Europa och fortsatta insatser för att modernisera Europas offentliga förvaltningar. Den 24 och 25 oktober 2013 antog Europeiska rådet slutsatser som underströk att moderniseringen av offentliga förvaltningar måste fortsätta, med ett snabbt införande av tjänster som e-förvaltning, e-hälsovård, e-fakturor och e-upphandling som är beroende av interoperabilitet. Medlemsstaternas engagemang är väsentligt för att säkerställa en snabb utbyggnad av ett interoperabelt e-samhälle i unionen samt de offentliga förvaltningarnas medverkan när det gäller att uppmuntra användningen av onlineförfaranden. För att skapa en effektivare, enklare och mer användarvänlig e-förvaltning kan det dessutom krävas en viss anpassning inom den europeiska offentliga förvaltningen, med stöd från medlemsstaterna. Effektiva offentliga onlinetjänster är avgörande för att främja företagets och medborgarnas förtroende för digitala tjänster.
- (21) Ett interoperabilitetsperspektiv som begränsas till enskilda sektorer riskerar att medföra att olikartade eller oförenliga lösningar införs på nationell nivå eller sektorsnivå, vilket skapar nya elektroniska hinder som hindrar den inre marknads funktion och den fria rörligheten, undergräver öppenheten och konkurrensen på marknaderna och äventyrar tillhandahållandet av tjänster av allmänt intresse till medborgare och företag. För att minska denna risk bör medlemsstaterna och unionen intensifiera sina gemensamma insatser för att motverka fragmentering av marknaden. De bör säkerställa gräns- och sektorsöverskridande interoperabilitet i samband med genomförandet av lagstiftningen och samtidigt minska de administrativa bördorna och kostnaderna och förbättra effektiviteten och bör även främja gemensamma IKT-lösningar och säkerställa lämplig styrning.
- (22) Vid inrättande, förbättring eller drift av gemensamma lösningar bör alla initiativ, där så är lämpligt, bygga på eller kompletteras av ett utbyte av erfarenheter och lösningar och utbyte och främjande av bästa praxis, teknikneutralitet och anpassbarhet, samtidigt som principerna om säkerhet, integritet och skydd av personuppgifter alltid bör tillämpas. I detta sammanhang bör efterlevnad av EIF och öppna standarder och specifikationer främjas.
- (23) Flera på varandra följande program har försökt att säkerställa en enhetlig utveckling och ett enhetligt införande av övergripande och sektorsvisa strategier för interoperabilitet, rättsliga ramar, riktlinjer, tjänster och verktyg för att hantera krav enligt unionsrätten, t.ex. i) programmet för elektroniskt datautbyte mellan förvaltningar (1999–2004) (nedan kallat *IDA-programmet*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 283/2014 av den 11 mars 2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG (EUT L 86, 21.3.2014, s. 14).

beslut nr 1719/1999/EG ⁽¹⁾ och nr 1720/1999/EG ⁽²⁾; ii) programmet för interoperabelt tillhandahållande av alleuropeiska e-förvaltningstjänster för offentliga förvaltningar, företag och medborgare (2005–2009) (nedan kallat *IDABC-programmet*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 2004/387/EG ⁽³⁾ avseende e-förvaltning, och iii) programmet för lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (2010–2015) (nedan kallat *ISA-programmet*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG ⁽⁴⁾. Det program som inrättas genom detta beslut bör grunda sig på erfarenheterna från dessa program.

- (24) Verksamheter inom IDA-, IDABC- och ISA-programmen har i hög grad bidragit till att säkerställa interoperabiliteten för det elektroniska utbytet av information mellan europeiska offentliga förvaltningar i unionen. I Europaparlamentets resolution av den 20 april 2012 om en konkurrenskraftig digital inre marknad – e-förvaltning som en spjutspets konstaterades att ISA-programmen har en viktig och övergripande roll när det gäller att fastställa, främja och stödja införandet av lösningar och ramverk för interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i Europa, vilket ger samordningsvinster, främjar vidareutnyttjande av lösningar och leder till att krav på interoperabilitet utvecklas till specifikationer och standarder för digitala tjänster.
- (25) Beslut nr 922/2009/EG upphör att gälla den 31 december 2015. Därför behövs ett nytt unionsprogram för lösningar och ramverk för interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (nedan kallat *ISA²-programmet*) för att utveckla, upprätthålla och främja ett helhetsgrepp när det gäller interoperabilitet i syfte att eliminera fragmenteringen av interoperabilitetsmiljön och undvika elektroniska hinder i unionen, underlätta effektiva och ändamålsenliga elektroniska gränsöverskridande eller sektorsöverskridande kontakter mellan europeiska offentliga förvaltningar, å ena sidan, och mellan dessa och medborgare och företag, å andra sidan, identifiera, skapa och använda lösningar för interoperabilitet till stöd för genomförande av unionens politik och verksamheter samt underlätta vidareutnyttjande av lösningar för interoperabilitet genom europeiska offentliga förvaltningar.
- (26) Utöver de europeiska offentliga förvaltningarna är också företag och medborgare slutanvändare av lösningar för interoperabilitet, eftersom de använder sig av elektroniska offentliga tjänster som tillhandahålls av offentliga förvaltningar. Begreppet användaren i centrum avser särskilt slutanvändare av lösningar för interoperabilitet. Begreppet näringslivet bör förstås som att det särskilt omfattar små och medelstora företag och mikroföretag, med tanke på deras värdefulla bidrag till unionens ekonomi.
- (27) Gemensamma ramar och lösningar som inrättas eller tas i drift under ISA²-programmet bör, i möjligaste mån, bilda en interoperabilitetsmiljö för att underlätta kontakter mellan europeiska offentliga förvaltningar och säkra, främja och möjliggöra gräns- och sektorsöverskridande interoperabilitet.
- (28) Det bör vara möjligt att genomföra insatser inom ISA²-programmet genom en "uppreparande process".
- (29) Eftersom "digitalt blir förstahandsval" i fler och fler offentliga tjänster är det viktigt att de offentliga utgifterna för IKT-lösningar blir så effektiva som möjligt. Effektiviteten bör främjas genom att man ser till att tillhandahållandet av sådana tjänster planeras i tillräckligt god tid och att lösningar, när så är möjligt, delas och vidareutnyttjas för att offentliga utgifter ska ge största möjliga utdelning. ISA²-programmet bör bidra till detta mål.
- (30) Interoperabiliteten och följaktligen de lösningar som inrättas och drivs enligt ISA²-programmet, bidrar till att fullt ut utnyttja potentialen hos e-förvaltning och e-demokrati genom att det blir möjligt att inrätta gemensamma kontaktpunkter och tillhandahålla en hel kedja av öppna offentliga tjänster, vilket leder till färre administrativa hinder och lägre kostnader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1719/1999/EG av den 12 juli 1999 om en rad riktlinjer, innefattande fastställande av projekt av gemensamt intresse, för transeuropeiska nät för elektroniskt datautbyte mellan förvaltningar (IDA) (EGT L 203, 3.8.1999, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/1999/EG av den 12 juli 1999 om att anta en rad insatser och åtgärder för att säkerställa driftskompatibilitet och tillträde till transeuropeiska nät för elektroniskt datautbyte mellan förvaltningar (IDA) (EGT L 203, 3.8.1999, s. 9).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 2004/387/EG av den 21 april 2004 om interoperabelt tillhandahållande av alleuropeiska e-förvaltningstjänster för offentliga förvaltningar, företag och medborgare (IDABC) (EUT L 144, 30.4.2004, s. 62).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 922/2009/EG av den 16 september 2009 om lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar (ISA) (EUT L 260, 3.10.2009, s. 20).

- (31) Medborgare och företag bör i egenskap av slutanvändare även erbjudas gemensamma, återanvändbara och interoperabla tjänster för det digitala mötet (front-office) som kan tas fram genom förbättrad integrering av processer och datautbyte via de europeiska offentliga förvaltningarnas interna hantering (back-office).
- (32) Unionen bör i all sin verksamhet respektera principen om likabehandling. Unionsmedborgare bör erbjudas likabehandling av unionens institutioner, organ och byråer. Unionen bör också beakta krav kopplade till kampen mot social utestängning. I detta avseende bör tillgänglighet för alla ingå i utvecklingen av strategier för interoperabilitet mellan de offentliga förvaltningarna i hela unionen, med beaktande av de minst gynnade medborgarna och de mest glesbefolkade områdena, i syfte att bekämpa den digitala klyftan och utestängningen. Detta efterlyste Europaparlamentet i sin resolution av den 20 april 2012 om en konkurrenskraftig digital inre marknad – e-förvaltning som en spjutspets. De europeiska offentliga förvaltningarnas genomförande av elektroniska offentliga tjänster kräver ett tillvägagångssätt för alla (e-delaktighet) som, där så behövs, kommer att erbjuda tekniskt stöd och teknisk utbildning för att minska skillnader i användningen av IKT-lösningar och kommer att omfatta tillhandahållande via flera olika kanaler, inbegripet bevarandet av traditionella möjligheter till tillgång när så är lämpligt.
- (33) Lösningar för interoperabilitet enligt ISA²-programmet bör utvecklas i överensstämmelse med slutanvändarnas rätt att få tillgång till och sprida information och innehåll, använda och tillhandahålla tillämpningar och tjänster och använda tekniska lösningar enligt eget val, oberoende av slutanvändarens eller tjänsteleverantörens plats eller platsen, ursprunget eller målet för informationen, innehållet, tillämpningen eller tjänsten, genom sin tjänst för tillträde till internet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120⁽¹⁾.
- (34) ISA²-programmet bör fungera som ett instrument för att modernisera de europeiska offentliga förvaltningarna. Att modernisera de europeiska offentliga förvaltningarna och öka deras interoperabilitet är ett viktigt bidrag till fullbordandet av den digitala inre marknaden, för att göra det möjligt för medborgarna att fullt ut dra nytta av interoperabla e-tjänster, däribland från e-förvaltning till e-hälsa, genom att man prioriterar att avlägsna hinder som exempelvis e-tjänster utan sammankoppling. Bristande interoperabilitet undergräver ofta tillämpningen av digitala tjänster längs hela kedjan och utvecklingen av gemensamma kontaktpunkter (one-stop shops) för företag och medborgare.
- (35) Interoperabiliteten är direkt kopplad till och beroende av användningen av öppna specifikationer och standarder. ISA²-programmet bör därför främja och, när så är lämpligt, stödja partiell eller fullständig standardisering av befintliga lösningar för interoperabilitet. Denna standardisering bör ske i samarbete med annan standardiseringsverksamhet på unionsnivå, Europeiska standardiseringsorganisationer och internationella standardiseringsorganisationer.
- (36) Genom att säkerställa interoperabilitet kommer de europeiska offentliga förvaltningarna att förbli tillräckligt öppna och flexibla för att kunna utvecklas och integrera nya utmaningar och nya områden. Interoperabilitet är en förutsättning för att undvika teknisk inlåsning, möjliggöra teknisk utveckling och främja innovation. Genom att utveckla lösningar och ramverk för interoperabilitet bör ISA²-programmet bidra till interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar, med respekt för teknikneutraliteten i syfte att undvika inlåsning och möjliggöra ökad konkurrens och innovation, vilket kommer att öka unionens globala konkurrenskraft.
- (37) Modernisering av europeiska offentliga förvaltningar är en av de viktigaste prioriteringarna för ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin och den digitala inre marknaden. De årliga tillväxtöversikter som kommissionen offentliggjort för 2011, 2012 och 2013 visar att de europeiska offentliga förvaltningarnas kvalitet har en direkt inverkan på den ekonomiska miljön och därmed är centrala faktorer när det gäller att stimulera produktivitet, konkurrenskraft, ekonomiskt samarbete, tillväxt och sysselsättning. Detta återspeglas tydligt i de landsspecifika rekommendationerna, som kräver särskilda insatser inriktade på reformer av den offentliga förvaltningen.
- (38) Förordning (EU) nr 1303/2013 omfattar det tematiska målet "att förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning". Därför bör ISA²-programmet kopplas till andra initiativ som bidrar till modernisering av europeiska offentliga förvaltningar, särskilt i samband med interoperabilitetsarbete, och samordningsvinster bör eftersträvas.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande ett öppet internet och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och av förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (39) Frågan om interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU berör alla förvaltningsnivåer: unions-, nationell, regional och lokal nivå. Därför är det viktigt att säkerställa bredast möjliga deltagande i ISA²-programmet och att lösningarna tar hänsyn till behoven på respektive nivå, liksom kostnaderna för medborgare och företag, i förekommande fall.
- (40) De nationella, regionala och lokala förvaltningarnas ansträngningar kan stödjas genom särskilda instrument inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt den del som rör institutionell kapacitetsuppbyggnad och som inbegriper utbildning av personalen vid de europeiska offentliga förvaltningarna när så är lämpligt. Det nära samarbetet inom ISA²-programmet bör inriktas på att maximera de fördelar som väntas från sådana instrument, genom att man säkerställer att de finansierade projekten är förenliga med unionens allmänna ramverk och specifikationer för interoperabilitet som EIF.
- (41) I detta beslut fastställs en finansieringsram för hela ISA²-programmets löptid som utgör det särskilda referensbeloppet enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförslaget.
- (42) Man bör överväga möjligheten att använda föranslutningsmedel för att underlätta kandidatländerns deltagande i ISA²-programmet och dessa länders antagande och fortsatta genomförande av de lösningar som tas fram i programmet.
- (43) ISA²-programmet bör bidra till genomförandet av eventuella uppföljningsinitiativ till Europa 2020 och den digitala agendan. För att undvika dubblering av insatser bör programmet ta hänsyn till andra unionsprogram och unionsinitiativ på området IKT-lösningar, IKT-tjänster och IKT-infrastrukturer, särskilt FSE, Horisont 2020 och den europeiska handlingsplanen för e-förvaltning 2011–2015, som inrättades genom kommissionens meddelande av den 15 december 2010. Kommissionen bör samordna dessa insatser när den genomför ISA²-programmet och planerar framtida insatser som skulle kunna röra interoperabilitet. I rationaliseringssyfte bör man vid planeringen av ISA²-programkommitténs möten så långt det är möjligt beakta planeringen av möten som rör andra relevanta unionsinitiativ och unionsprogram.
- (44) De principer och bestämmelser i unionsrätten som rör skyddet av enskilda när det gäller behandling av personuppgifter och den fria rörligheten för sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽⁴⁾, bör tillämpas på lösningar enligt ISA²-programmet som innebär behandling av personuppgifter. Följaktligen bör dessa lösningar genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av unionslagstiftningens dataskyddskrav. Särskilt bör personuppgifter som standard behandlas endast om de är tillräckliga, relevanta och inte överdrivna i förhållande till det syfte för vilket de samlas in. I samband med utveckling och fastställande av lösningar för interoperabilitet bör påverkan på skyddet av personuppgifter övervägas nog.
- (45) När kommissionen utvärderar ISA²-programmet bör den ägna särskild uppmärksamhet åt om de lösningar som skapats och genomförts har haft en positiv eller negativ inverkan när det gäller att modernisera den offentliga sektorn och tillgodose företags och medborgares behov, exempelvis genom att minska deras administrativa belastning och kostnader och genom att öka den allmänna sammankopplingen mellan de europeiska offentliga förvaltningarna, å ena sidan, och mellan de europeiska förvaltningarna, företag och medborgare, å andra sidan.
- (46) Upphandling av externa tjänster som krävs för ISA²-programmets syften omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ och direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EUT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (47) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta ett rullande arbetsprogram. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (48) Kommissionen bör anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter då det i vederbörligen motiverade fall rörande det fastställda rullande arbetsprogrammet, såsom en risk för avbrott i tillhandahållandet av tjänster, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (49) Målen för detta beslut är att utveckla, bibehålla och främja en helhetssyn på interoperabilitet, att underlätta effektiva och ändamålsenliga elektroniska gräns- och sektorsöverskridande kontakter å ena sidan mellan europeiska offentliga förvaltningar och å andra sidan mellan dessa och medborgare och företag, att identifiera, skapa och driva lösningar för interoperabilitet som stöder genomförandet av unionens politik och verksamheter och att underlätta europeiska offentliga förvaltningars vidareutnyttjande av lösningar för interoperabilitet. Eftersom dessa mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att samordningsfunktionen på europeisk nivå skulle vara besvärlig och kostsam att bygga upp på medlemsstatsnivå av medlemsstaterna själva, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom detta beslut inrättas för perioden 2016–2020 ett program omlösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (nedan kallat ISA²-programmet).

ISA²-programmets mål ska vara att

- a) utveckla, bibehålla och främja en helhetssyn på interoperabilitet i unionen för att eliminera fragmentering av interoperabilitetsmiljön i unionen,
- b) underlätta effektiva och ändamålsenliga elektroniska gräns- eller sektorsöverskridande kontakter mellan europeiska offentliga förvaltningar, å ena sidan, och mellan europeiska offentliga förvaltningar och medborgare och företag, å andra sidan, och att bidra till att utveckla en effektivare, enklare och mer användarvänlig e-förvaltning på de nationella, regionala och lokala nivåerna inom den offentliga förvaltningen,
- c) identifiera, skapa och driva lösningar för interoperabilitet som stöder genomförandet av unionens politik och verksamheter,
- d) underlätta de europeiska offentliga förvaltningarnas vidareutnyttjande av lösningar för interoperabilitet.

ISA²-programmet ska ta hänsyn till sociala, ekonomiska och andra aspekter av interoperabilitet liksom den särskilda situationen för små och medelstora företag samt mikroföretag, för att förbättra kontakten mellan europeiska offentliga förvaltningar, å ena sidan, och mellan europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare, å andra sidan.

2. ISA²-programmet ska säkerställa ett gemensamt synsätt på interoperabilitet genom EIF och dess genomförande i medlemsstaternas förvaltningar. Kommissionen ska, genom ISA²-programmet, övervaka genomförandet av EIF.

3. ISA²-programmet är efterföljare till, och ska konsolidera, främja och utvidga, ISA-programmets verksamhet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *interoperabilitet*: förmågan hos olika och olikartade organisationer att interagera i riktning mot ömsesidigt fördelaktiga och överenskomna gemensamma mål, inbegripet informations- och kunskapsdelning mellan organisationerna via de verksamhetsprocesser de stöder, genom utbyte av uppgifter mellan deras respektive IKT-system.
2. *ramverk för interoperabilitet*: ett gemensamt tillvägagångssätt för att hantera interoperabilitet för organisationer som vill samarbeta för att gemensamt tillhandahålla offentliga tjänster, som inom det område där det är tillämpligt anger en uppsättning gemensamma särdrag som uttryck, koncept, principer, politik, riktlinjer, rekommendationer, standarder, specifikationer och praxis.
3. *gemensamma ramar*: referensarkitektur, specifikationer, koncept, principer, politik, rekommendationer, standarder, metoder, riktlinjer, semantiska tillgångar och liknande tillvägagångssätt och dokument, antingen enskilt eller tillsammans.
4. *gemensamma tjänster*: den organisatoriska och tekniska kapaciteten att leverera ett enda resultat till europeiska offentliga förvaltningar, t.ex. operativsystem, tillämpningar och digitala infrastrukturer av generisk art som uppfyller gemensamma användarkrav inom alla politiska eller geografiska områden, tillsammans med åtföljande operativ styrning.
5. *allmänna verktyg*: system, referensplattformar, delade plattformar och samarbetsplattformar samt generiska komponenter som uppfyller gemensamma användarkrav inom alla politikområden eller geografiska områden.
6. *lösningar för interoperabilitet*: gemensamma tjänster och allmänna verktyg som underlättar samarbetet mellan olika och olikartade organisationer, som antingen finansieras självständigt och utvecklas inom ISA²-programmet eller som utvecklas i samarbete med andra unionsinitiativ, på grundval av krav som uppställts av europeiska offentliga förvaltningar.
7. *insatser*: projekt, lösningar som redan är i sin operativa fas och kompletterande åtgärder.
8. *projekt*: en tidsbegränsad sekvens av tydligt definierade uppgifter inriktade på användarnas identifierade behov som genomförs stegvis.
9. *avbrutna insatser*: insatser inom ISA² -programmet vilkas finansiering avbrutits under en viss tidsperiod men vilkas mål fortfarande gäller och som fortfarande omfattas av övervakningen och bedömningen av ISA² -programmet.
10. *kompletterande åtgärder*:
 - a) strategiska åtgärder,
 - b) information, kommunikation om ISA²-programmets fördelar och medvetandehöjande åtgärder, som riktas till europeiska offentliga förvaltningar och till företag och medborgare, där så är lämpligt,
 - c) åtgärder till stöd för ISA²-programmets förvaltning,
 - d) åtgärder som rör utbyte av erfarenheter samt utbyte och främjande av bästa praxis,
 - e) åtgärder för att främja vidareutnyttjande av befintliga lösningar för interoperabilitet,
 - f) åtgärder för gemenskapsbyggande och kompetensökning, och
 - g) åtgärder som syftar till att uppnå samverkansvinster med initiativ som rör interoperabilitet inom andra EU-politikområden.
11. *stödinstrument för offentliga förvaltningar*: verktyg för interoperabilitet, ramar, riktlinjer och specifikationer till stöd för europeiska offentliga förvaltningar vid utformning, genomförande och drift av lösningar för interoperabilitet.
12. *europeiska offentliga förvaltningar*: offentliga förvaltningar på unionsnivå, nationell, regional och lokal nivå.

13. *slutanvändare*: europeiska offentliga förvaltningar, företag inklusive små och medelstora företag och mikroföretag samt medborgare.
14. *centralt möjlighetsskapande för interoperabilitet*: lösningar för interoperabilitet som är nödvändiga för att möjliggöra effektivt och ändamålsenligt tillhandahållande av offentliga tjänster hos förvaltningarna.
15. *europeisk interoperabilitetsarkitektur (Eira)*: en allmän struktur bestående av en uppsättning principer och riktlinjer som gäller för införandet av lösningar för interoperabilitet inom Europeiska unionen.
16. *europeisk interoperabilitetskartografi (EIC)*: en samling lösningar för interoperabilitet för europeiska offentliga förvaltningar som tillhandahålls av unionens institutioner och medlemsstater, som presenteras i ett gemensamt format och som uppfyller särskilda vidareutnyttjande- och interoperabilitetskriterier som kan återges i Eira.

Artikel 3

Verksamheter

ISA²-programmet ska stödja och främja

- a) bedömning, förbättring, drift och vidareutnyttjande av befintliga gränsöverskridande eller sektorsöverskridande lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramverk,
- b) utveckling, inrättande, utrustning, drift och vidareutnyttjande av nya gränsöverskridande eller sektorsöverskridande lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramverk,
- c) bedömning av IKT-konsekvenserna av föreslagen eller antagen unionsrätt,
- d) kartläggning av brister i lagstiftningen på unionsnivå och nationell nivå som hindrar gräns- eller sektorsöverskridande interoperabilitet mellan europeiska offentliga förvaltningar,
- e) utveckling av mekanismer som mäter och kvantifierar fördelarna avseende lösningarna för interoperabilitet, inbegripet metoder för bedömning av kostnadsbesparingar,
- f) kartläggning och analys av interoperabilitetsmiljön i unionen i sin helhet genom inrättande, underhåll och förbättring av Eira och EIC som instrument för att främja vidareutnyttjande av befintliga lösningar för interoperabilitet och för att identifiera områden där sådana lösningar fortfarande saknas,
- g) upprätthållande, uppdatering, främjande och övervakning av genomförandet av EIS, EIF och Eira,
- h) bedömning, uppdatering och främjande av befintliga gemensamma specifikationer och standarder, samt utveckling, fastställande och främjande av nya gemensamma specifikationer, öppna specifikationer och standarder genom unionens standardiseringsplattformar och i samarbete med europeiska eller internationella standardiseringsorganisationer, beroende på vad som är lämpligt,
- i) underhåll och offentliggörande av en plattform som tillåter tillträde till och samarbete om bästa praxis, fungerar som ett sätt att öka medvetenheten och sprida tillgängliga lösningar, bland annat ramverk för säkerhet och trygghet, och bidrar till att undvika dubbelarbete, samtidigt som den uppmuntrar till vidareutnyttjande av lösningar och standarder,
- j) fullbordande av mognadsprocessen för nya tjänster och verktyg för interoperabilitet, och underhåll och drift av befintliga tjänster och verktyg för interoperabilitet på tillfälligt basis,
- k) kartläggning och främjande av bästa praxis, för att utveckla riktlinjer för att samordna initiativ för interoperabilitet och inspirera och stödja grupper som arbetar med frågor som rör området för elektronisk gräns- eller sektorsöverskridande samverkan mellan och bland slutanvändare.

Senast den 8 september 2016 ska kommissionen utveckla en kommunikationsstrategi som syftar till att öka informationen och medvetandet om ISA²-programmet och dess fördelar, också med inriktning mot företag, inklusive små och medelstora företag, och medborgare, och med användarvänliga medel på ISA²-programmets webbplats.

*Artikel 4***Allmänna principer**

De insatser som initieras eller fortsätter under ISA²-programmet ska göra följande:

- a) Grundas på nytta och styrs av identifierade behov och programmets mål.
- b) Vara förenliga med följande principer:
 - Subsidiaritet och proportionalitet.
 - Användaren i centrum.
 - Integration och tillgänglighet.
 - Tillhandahållande av offentliga tjänster så att en digital klyfta förebyggs.
 - Säkerhet, respekt för personlig integritet och uppgiftsskydd.
 - Flerspråkighet.
 - Administrativ förenkling och modernisering.
 - Insyn.
 - Bevarande av uppgifter.
 - Öppenhet.
 - Möjlighet till vidareutnyttjande och undvikande av dubbelarbete.
 - Teknikneutrala lösningar som i möjligaste mån är framtidssäkrade och anpassbarhet.
 - Ändamålsenlighet och effektivitet.
- c) Vara flexibla och kunna utvidgas och tillämpas på andra företag eller politikområden.
- d) Visa ekonomisk, organisatorisk och teknisk hållbarhet.

*Artikel 5***Insatser**

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna och i enlighet med artikel 8 genomföra de insatser som anges i det rullande arbetsprogram som inrättas enligt artikel 9.
2. Insatser i form av projekt ska, där så är lämpligt, omfatta följande etapper:
 - Inledning.
 - Planering.
 - Genomförande.
 - Avslutande och slutlig utvärdering.
 - Övervakning och kontroller.

De enskilda projektens etapper ska fastställas och specificeras vid den tidpunkt då insatsen tas med i det rullande arbetsprogrammet. Kommissionen ska övervaka projektens utveckling.

3. Genomförandet av ISA²-programmet ska stödjas av kompletterande insatser.

*Artikel 6***Kriterier för stödberättigande**

Alla insatser som ska finansieras inom ramen för ISA²-programmet ska uppfylla samtliga följande kriterier för stödberättigande:

- a) ISA²-programmets mål enligt artikel 1.1.
- b) En eller flera av ISA²-programmets verksamheter enligt artikel 3.
- c) ISA²-programmets allmänna principer enligt artikel 4.
- d) Finansieringsvillkoren enligt artikel 11.

*Artikel 7***Prioritering**

1. Om inget annat följer av punkt 2 ska alla insatser som uppfyller kriterierna för stödberättigande prioriteras utifrån följande prioriteringskriterier:

- a) Insatsens bidrag till interoperabilitetsmiljön, bedömd utifrån hur viktig och nödvändig den är för att komplettera interoperabilitetsmiljön inom unionen.
- b) Insatsens räckvidd, bedömd utifrån dess övergripande effekter inom och mellan berörda sektorer när den väl är slutförd.
- c) Insatsens geografiska räckvidd, bedömd utifrån det antal medlemsstater och europeiska offentliga förvaltningar som deltar.
- d) Insatsens angelägenhetsgrad, bedömd utifrån dess potentiella effekt, med beaktande av bristen på andra finansieringskällor.
- e) Möjligheten att vidareutnyttja insatsen, bedömd utifrån den utsträckning i vilken dess resultat kan vidareutnyttjas.
- f) Vidareutnyttjande av befintliga gemensamma ramar och inslag i lösningar för interoperabilitet.
- g) Insatsens koppling till unionens initiativ, bedömd utifrån graden av samverkan med och bidrag från insatsen till unionsinitiativ som den digitala inre marknaden.

2. De prioriteringskriterier som avses i punkt 1 ska ha lika värde. Stödberättigade åtgärder som uppfyller fler kriterier än andra stödberättigade insatser ska ges företräde att tas med i det rullande arbetsprogrammet.

*Artikel 8***Genomförandebestämmelser**

1. Vid genomförandet av ISA²-programmet ska vederbörlig hänsyn tas till den europeiska strategin för interoperabilitet och till det europeiska ramverket för interoperabilitet.

2. För att säkerställa interoperabiliteten mellan nationella informationssystem och unionens informationssystem ska lösningarna för interoperabilitet specificeras med hänvisning till befintliga och nya europeiska standarder eller allmänt tillgängliga eller öppna specifikationer för utbyte av information och integrering av tjänster.

3. Inrättandet eller förbättringarna av lösningarna för interoperabilitet ska, där så är lämpligt, bygga på eller kompletteras av diskussioner, utbyte av erfarenheter och utbyte och främjande av bästa praxis. I detta syfte ska kommissionen sammanföra relevanta intressenter och anordna konferenser, arbetsseminarier och andra möten om frågor som tas upp inom ISA²-programmet.

4. Vid genomförandet av lösningar för interoperabilitet inom ramen för ISA²-programmet ska när så är lämpligt tillbörlig hänsyn tas till Eira.

5. Lösningar för interoperabilitet och uppdateringar av dessa ska när så är lämpligt tas med i EIC och göras tillgängliga för vidareutnyttjande av europeiska offentliga förvaltningar.
6. Kommissionen ska vid varje tidpunkt uppmuntra, och göra det möjligt för, medlemsstaterna att delta i en insats eller ett projekt i valfri etapp.
7. För att undvika dubbelarbete ska lösningar för interoperabilitet som finansieras inom ramen för ISA²-programmet när så är lämpligt hänvisa till resultat som uppnåtts genom relevanta unions- eller medlemsstatsinitiativ och vidareutnyttja befintliga lösningar för interoperabilitet.
8. För att uppnå största möjliga samordningsvinster och se till att insatser kombineras och kompletterar varandra ska åtgärderna när så är lämpligt samordnas med andra relevanta unionsinitiativ.
9. Lösningar för interoperabilitet som inrättats eller förbättrats inom ISA²-programmet ska bygga på delade erfarenheter och utbyte och främjande av bästa praxis. ISA²-programmet ska främja gemenskapsbyggande verksamhet kring ramar och lösningar av gemensamt intresse och göra relevanta intressenter delaktiga, däribland organisationer utan vinstintresse och universitet.

Artikel 9

Rullande arbetsprogram

1. Senast den 8 juni 2016 ska kommissionen, i syfte att genomföra insatser, anta genomförandeakter för att fastställa ett rullande arbetsprogram, för genomförandet av verksamheter under hela tillämpningsperioden för detta beslut. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.2. Kommissionen ska anta genomförandeakter som ändrar detta rullande arbetsprogram minst en gång per år.

Det rullande arbetsprogrammet ska kartlägga, prioritera, dokumentera, välja ut, utforma, genomföra, driva och utvärdera insatser samt föra ut deras resultat och, enligt vad som avses i artikel 11.5, avbryta eller avsluta finansieringen av dem.

2. Införande av insatser i det löpande arbetsprogrammet är villkorat av att bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 följs.
3. Ett projekt som inletts och utvecklats inom ISA-programmet eller något annat av unionens initiativ kan införas i det rullande arbetsprogrammet under alla dess etapper.

Artikel 10

Budgetbestämmelser

1. Medel ska frigöras när ett projekt eller en lösning som är i sin operativa etapp tas med i det rullande arbetsprogrammet eller efter ett lyckat slutförande av projektetappen enligt definitionen i det rullande arbetsprogrammet och eventuella ändringar av detta.
2. Ändringar av det rullande arbetsprogrammet som rör budgetmedel överstigande 400 000 EUR per verksamhet ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.2.
3. Insatser inom ISA²-programmet kan kräva upphandling av externa tjänster, som ska omfattas av unionens bestämmelser om offentlig upphandling enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 11

Finansiering av insatser

1. Utveckling, inrättande och förbättring av gemensamma ramar och allmänna verktyg ska finansieras genom ISA²-programmet. Användningen av sådana ramar och verktyg ska finansieras av de europeiska offentliga förvaltningarna.

2. Utveckling, inrättande, utrullning och förbättring av gemensamma tjänster ska finansieras genom ISA²-programmet. En centraliserad drift av sådana tjänster på unionsnivå kan också finansieras av ISA²-programmet, i de fall då en den driften tjänar unionens intressen och det är vederbörligen motiverat i det rullande arbetsprogrammet. I alla andra fall ska användningen av tjänsterna finansieras på annat sätt.
3. Lösningar för interoperabilitet som ISA²-programmet tar över antingen för att fullborda deras mognadsprocess eller för att upprätthålla dem på tillfällig basis ska finansieras av ISA²-programmet till dess att de tas över av andra program eller initiativ.
4. Kompletterande åtgärder ska finansieras genom ISA²-programmet.
5. Finansieringen av en insats får avbrytas eller avslutas i enlighet med resultaten av övervakningen och kontrollen enligt artikel 5 och på grundval av en bedömning av huruvida insatsen fortsättningsvis uppfyller de fastställda behoven samt insatsens ändamålsenlighet och effektivitet.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för lösningar för interoperabilitet för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-kommittén). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011. Dessa akter ska fortsätta att gälla under en period av högst sex månader.

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet och verkningarna av ISA²-programmet och bedöma om programmets insatser fortsättningsvis uppfyller de identifierade behoven. Kommissionen ska också göra en bedömning av samordningsvinster med kompletterande unionsprogram.
2. Kommissionen ska årligen rapportera till ISA²-kommittén, det eller de ansvariga utskotten i Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén om genomförandet och resultaten av ISA²-programmet.

Kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet och vidareutnyttjandet av lösningar för interoperabilitet i hela unionen, som ett led i det rullande arbetsprogram som inrättas enligt artikel 9.1.

3. Kommissionen ska genomföra en halvtidsutvärdering av ISA²-programmet senast den 30 september 2019 och en slutlig utvärdering senast den 31 december 2021 och ska meddela Europaparlamentet och rådet resultaten av dessa utvärderingar senast vid samma tidpunkt. Europaparlamentets ansvariga utskott får i detta sammanhang inbjuda kommissionen att lägga fram resultaten av utvärderingarna och besvara frågor från dess ledamöter.
4. De utvärderingar som avses i punkt 3 ska bland annat analysera ISA²-insatsernas relevans, ändamålsenlighet, effektivitet, nytta, inbegripet, i förekommande fall, tillfredsställelsen hos företagen och medborgarna, och hållbarhet och enhetlighet. I den slutliga utvärderingen ska man dessutom undersöka i vilken utsträckning ISA²-programmets mål har uppnåtts, till exempel vidareutnyttjande av lösningar för interoperabilitet i unionen, med särskild uppmärksamhet på behov som uttryckts av de europeiska offentliga förvaltningarna.

5. Utvärderingarna ska bedöma ISA²-programmets effektivitet mot bakgrund av de mål som anges i artikel 1.1 och efterlevnaden av principerna i artikel 4 b. Uppnåendet av detta mål ska i synnerhet mätas i form av antalet nyckelfaktorer som krävs för interoperabilitet och genom antalet stödinstrument för offentliga förvaltningar som levereras till och används av europeiska offentliga förvaltningar. Indikatorer för att mäta resultaten och effekterna av ISA²-programmet ska fastställas i det rullande arbetsprogrammet.

6. Utvärderingarna ska granska insatsernas fördelar för unionen när det gäller att främja gemensam politik, identifiera potentiella överlappningar och undersöka samstämdheten med områden för förbättringar och hitta synergier med andra unionsinitiativ på området, särskilt med FSE.

Utvärderingarna ska bedöma vilken relevans ISA²-programmets insatser har för lokala och regionala myndigheter när det gäller att förbättra interoperabiliteten inom den offentliga förvaltningen och ändamålsenligheten med avseende på tillhandahållande av offentliga tjänster.

7. Utvärderingarna ska i tillämpliga fall omfatta information om följande:

- a) Kvantifierbara och kvalitativa fördelar som lösningar för interoperabilitet ger genom att koppla samman IKT med slutanvändarnas behov.
- b) Kvantifierbara och kvalitativa effekter av de interoperabla IKT-baserade lösningarna.

8. Även slutförda eller avbrutna insatser ska omfattas av den övergripande utvärderingen av programmet. De ska övervakas vad gäller deras position i interoperabilitetsmiljön i Europa och utvärderas på grundval av genomslag hos användarna, användning och vidareutnyttjande.

Artikel 14

Internationellt samarbete

1. ISA²-programmet ska vara öppet för deltagande av andra länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och kandidatländerna inom ramen för deras respektive avtal med unionen.
2. Samarbete med andra tredjeländer och internationella organisationer ska uppmuntras, särskilt inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet och det östliga partnerskapet och med grannländer, särskilt länderna på västra Balkan och i Svartahavsregionen. Kostnaderna för detta ska inte täckas av ISA²-programmet.
3. I förekommande fall ska ISA²-programmet främja vidareutnyttjande av dess lösningar i tredjeländer.

Artikel 15

Initiativ utanför unionen

Utan att det påverkar tillämpningen av unionens politik på andra områden ska det vara möjligt att använda lösningar för interoperabilitet som inrättas eller drivs inom ISA²-programmet även inom ramen för icke-unionsinitiativ, i icke-kommersiella syften, så länge detta inte innebär en extra belastning för unionens budget och så länge det huvudsakliga syftet med lösningen för interoperabilitet på unionsnivå inte sätts ur spel.

Artikel 16

Uppgiftsskydd

Behandling av personuppgifter genom lösningar som drivs inom ISA²-programmet ska följa principerna och bestämmelserna i direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG samt förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 17***Finansiella bestämmelser**

1. Finansieringsramen för genomförandet av ISA²-programmet under dess tillämpningsperiod ska vara 130 928 000 EUR.
2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom ramen för den fleråriga budgetramen.
3. Anslagen till ISA²-programmet ska även täcka utgifter för de förberedelser samt den övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs regelbundet för att förvalta programmet och uppnå dess mål.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2020.

Utan att det påverkar andra stycket i den här artikeln ska artikel 13 tillämpas från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2021.

Utfärdat i Strasbourg den 25 november 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande
